

der, hvor al Chauvinisme ender: i den aabne Krig. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den tyske Toldlov er et indre Stridsspørgsmaal, og saaledes som den er blevet til, er den blevet det Kampsignal, hvorunder et Flertal af den tyske Befolkning vil gaa til Valg. Naar det tyske Socialdemokrati i dette Øjeblik ønsker Valg, er det bl. a., fordi de vil gaa til Valg under Parolen: mod Brødfordyrerne. Man kan med nogen Sindsro se Virkningen af denne Toldlov i Møde, fordi den ikke vil faa nogen lang Levetid. Kommer der Valg indenfor det tyske Rige, kommer der et andet Flertal i den tyske Rigsdag, et Flertal af Socialdemokrater, Demokrater og Frisindede, saa vil den tyske Toldlov blive forandret.

Men alt dette har givet vore Toldbeskyttere Blod paa Tanden. Der er f. Eks. fra Melindustrien kommet et Gisp om, at den var saa udsat, for i Sverige betalte man en Eksportpræmie paa halvfjerde Krone eller saadan noget. Jeg tror ikke, at der i Danmark er nogen Jordbund for en Brødfordyrkelse i Form af en Meltold. I Gaar saa jeg i et Blad, at der er en anden Industri, der nu kræver Beskyttelse, en Industri, som i særlig Grad leverer Raastoffer til et saa almindeligt Fødemiddel som vor Margarine. Det var i Venstrebladet „Aarhus Amtstidende“, denne Artikel stod. Den havde en mægtig Overskrift: Den danske Olieindustri kæmper mod store Vanskeligheder, og saa hedder det i Artiklen, at den ligger inde med saa store Lagre af Solsikkekager, og længere henne siges der, at nu maa man have Beskyttelse for Kokosolieindustrien.

Det er dog vist en ren Misforstaaelse, det maa ganske sikkert være rent forkert, thi jeg staar her med „Tidsskrift for Industri“, hvori et ellers meget toldbeskyttelsesvenligt Medlem af dette Ting, det ærede Medlem Hr. Drachmann, har skrevet en Artikel om den tyske Toldlov, og dér skildrer han, hvorledes man naturligvis ved denne tyske Toldlov fra tysk Side tænker paa at tilbagerobre noget af Olieindustrien, idet Tyskland jo nemlig paa dette Omraade ganske blev slaæet ud under Krigen. Og han viser saa, hvilke Lande det er, der har erobret denne Industri fra Tyskland. Han siger derom — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse det op:

„Saaledes er Englands Import af Raastoffe^F til Olieindustrien vokset med ca. 300 000 Tons, naar man sammenligner Aarene 1913 og 1924, Frankrigs Olieindustri har taget et stærkt Opsving, Hollands er omtrent fordoblet, og Danmarks er meget mere end fordoblet, idet vor Olieindustris Raastofimport i 1924 androg 320 000 Tons imod 122 000 Tons i 1913; alene af Soyabønner indførte Danmark i 1924 170 000 Tons og var dermed Europas største Importør af denne Artikel. Den danske Olieproduktion er under disse Forhold alt for stor til at kunne afsættes paa Hjemmemarkedet, og vor Olieindustri har meget omfattende Eksportinteresser“.

Jeg vil dog nok spørge, hvorledes man kan kræve Beskyttelse for den danske Olieindustri, der, som det hedder her i Artiklen, har de allerstørste Eksportinteresser, fordi den skal søge sig et Marked i Udlandet. Det vilde da være den allerbedste Anledning til, at disse Markeder, som det er Skik og Brug fra Protektionisternes Side, blev spærret. Men det kan heller ikke være rigtigt paa anden Maade; thi Sagen er den, at i det Tidsrum, som Talen er om, er Grundlaget for den danske Olieindustri vokset ganske betydeligt. Margarineproduktionen var i 1913 42 000 Tons, i 1924 var den 70 000 Tons, og ser man paa Indførselen — det er jo det, der er Tale om — af Kokosolie her til Landet viser det sig, at den i 1913 var 7 000 Tons og i 1924 kun er forøget med 4 000 Tons til 11 000 Tons. Det er altsaa ganske forkert, naar man vil opstille det, som om det er den udenlandske Konkurrence, der er i saa stærk Grad afgørende. Jeg saa, at der her var Tale om, at man laa med saa store Lagre af Solsikkekager. Jeg har i Dag skyndsomt gennemset, hvorledes det forholder sig med Indførselen heraf. I 1913 indførte vi her til Landet 2 000 Tons Solsikkefrø, i 1924 27 000 Tons. I de 9 Maanedre, der er gaaet af 1925, er der indført 4 000 Tons. Altsaa, man har disponeret forkert med Hensyn til Indførselen af Solsikkefrø. Derfor har man faaet de store Lagre af Solsikkekager, man har forspist sig i Solsikkefrø. Og da man har disponeret forkert, er det givet, at saa er det Hr. Sørensen, man vil have til at betale, saa skulde man gerne have Udgifterne dækket